

ଏନ୍. ପି. ଭି. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଭଦୟାର୍ ଇତ୍ୟାଦି

ବନାମ

ସର୍ବ ଭାରତୀୟ ଗ୍ରାହକ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ଇତ୍ୟାଦି

ମେ 14,1993

[ଆର୍. ଏମ୍. ସହାଇ ଏବଂ ଏନ. ଭେଙ୍କଟରାଜା ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବ୍ରତ]

କମ୍ପାନୀ ଅଧିନିୟମ, 1956:ଧାରା 391,433,434,443-ଟିଏ ପରିଚାଳନା କରୁଥିବା ସହାୟକ କମ୍ପାନୀ-ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କୁ ଦେୟ ଦେବାରେ ବ୍ୟତିକ୍ରମ -ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମାପନ ଆଦେଶ -ପୁନଃ ଉତ୍ଥାନ ପ୍ରୟାସ ଏବଂ ଧାରକ କମ୍ପାନୀ ଦ୍ୱାରା ରଣଦାତାଙ୍କୁ ଦେୟ ଦେବାର ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିବା- ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ଏବଂ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁମୋଦିତ - ସମାପନ ଆଦେଶ ସ୍ଥିତି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା- ଧାରକ କମ୍ପାନୀ ଦ୍ୱାରା ରଣଦାତାମାନଙ୍କୁ ଜମି ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ଅନୁମତି-ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ପ୍ରସ୍ତାବ-ରଣଦାତା ସଂଘଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତି ପ୍ରସ୍ତାବ-ରଣଦାତା ସଂଘର ସପକ୍ଷରେ ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶ-ଧାରକ କମ୍ପାନୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ନିଲାମ ଡକାଳିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନ -ରଣଦାତାଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ସୁପ୍ରିମ କୋର୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ।

ଆବେଦନକାରୀ-ଧାରକ କମ୍ପାନୀର ଏକ ସହାୟକ କମ୍ପାନୀ (C.A. ସଂଖ୍ୟା 2866/1993) ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଟିଏ ସଦସ୍ୟତା ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରାପ୍ତ ଦଶ କୋଟି ଟଙ୍କା ପଠାଇଥିଲା । ଏହା ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲା । ଯେତେବେଳେ କିଛି ସଦସ୍ୟ ସହାୟକ କମ୍ପାନୀ ବିରୋଧରେ ସମାପନ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ଆବେଦନକାରୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହାଜର ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ 10.40 କୋଟି ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେବା ପାଇଁ ସହାୟକ କମ୍ପାନୀର ଦାୟିତ୍ୱ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କମ୍ପାନୀ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 391 ଅନୁଯାୟୀ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ଏବଂ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଯୋଜନାକୁ ଅନୁମୋଦନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସମାପନ ଆଦେଶ ଏହି ସର୍ତ୍ତରେ ସ୍ଥିତି ରଖିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ-ଧାରକ କମ୍ପାନୀ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ 10.40 କୋଟି ଟଙ୍କା ପରିଶୋଧ କରିବ । ଏହା ନ୍ୟାୟାଳୟର ପୂର୍ବ ଅନୁମତି ବିନା ଧାରକ କମ୍ପାନୀ ଦ୍ୱାରା ଯେକୌଣସି ସମ୍ପତ୍ତିର ହସ୍ତାନ୍ତରଣକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଲଗାଇଛି । ଏପରିକି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶର ଦଶ ବର୍ଷ ପରେ ମଧ୍ୟ, ଏକ ତୃତୀୟାଂଶରୁ ଅଧିକ ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ ଦରମା ମିଳିନଥିଲା ।

ଇତି ମଧ୍ୟରେ ଆବେଦନକାରୀ କମ୍ପାନୀ ରଣଦାତାମାନଙ୍କୁ ପରିଶୋଧ କରିବା ପାଇଁ 20.79 ଏକର ଜମି ବିକ୍ରି କରିବାକୁ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ C.A.ସଂଖ୍ୟା 2863-65/1973ରେ ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ଉତ୍ତରଦାତା-ରଣଦାତା ସଂଘ ଏକ ପ୍ରତି ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିଲେ ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରଣଦାତା ସଂଘଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ଵାରା ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିଷୟମାନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ

ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ: 1. ଧାରକ କମ୍ପାନୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସରକାରୀ ତତ୍ତ୍ଵାବଧାୟକ କିମ୍ବା ନିୟୁକ୍ତିଗ୍ରାହୀଙ୍କ ନିକଟରେ ଜମା କରାଯାଇଥିବା ପରିମାଣର ସମତୁଲ୍ୟ ପରିମାଣ ଜମା କରିବ ଯାହା ଉପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରଣଦାତା ସଂଘ ସପକ୍ଷରେ ବିକ୍ରି ଦଲିଲ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଜମା କରାଯାଇଥିବା ପରିମାଣ ଉପରେ ହିସାବ କରାଯାଇଥିବା ଜମା ଦ୍ଵାରା ଅର୍ଜିତ ସୁଧକୁ 25% ସୁଧ ସହିତ, ଜମା ତାରିଖରୁ 31 ଜୁଲାଇ, 1993 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ତିନି ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଜମା କରିବ ।

2. ଉପରୋକ୍ତ ସର୍ତ୍ତ (1) ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ରାଶି ମଧ୍ୟରୁ, ରଣଦାତା ସଂଘ ଦ୍ଵାରା ଜମା କରାଯାଇଥିବା ରାଶି ସହିତ ସମାନ ରାଶି, ଜମା ତାରିଖ ଠାରୁ ଜୁଲାଇ 31, 1993 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ 25 ପ୍ରତିଶତ ସୁଧ ସହିତ, ରଣଦାତା ସଂଘକୁ ସେମାନଙ୍କ ଦାବି କରିବା ବଦଳରେ ବିବାଦୀୟ ଜମି ଛାଡ଼ିବା ପାଇଁ ଫେରସ୍ତ କରାଯିବ । ଅବଶିଷ୍ଟ ପରିମାଣ ସହାୟକ କମ୍ପାନୀର ରଣଦାତାଙ୍କ ସାଧାରଣ ସଭାର ଲାଭ ପାଇଁ ରହିବ ।

3. ଯେଉଁ ତାରିଖରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେମାନଙ୍କ ଦାବି କରିବା ଆବେଦନ ଉପରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିଲେ ଏଥି ସହିତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ତାରିଖ ଠାରୁ 1993 ଜୁଲାଇ 31 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ 12 ପ୍ରତିଶତ ସୁଧ ସହିତ, ସେହି ତାରିଖରେ ରଣଦାତା ସଂଘର ସଦସ୍ୟ ଥିବା ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କୁ ପରିଶୋଧ କରିବାକୁ ଥିବା ସମସ୍ତ ବକେୟା ରଣକୁ ଧାରକ କମ୍ପାନୀ ଗ୍ରହଣକାରୀଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପରିଶୋଧ କରିବ ।

4. ଯଦି ଉପରୋକ୍ତ ନିୟମ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ନିବନ୍ଧନ ଏବଂ ସର୍ତ୍ତ ପାଳନ କରାଯାଏ, ଅନୁମୋଦିତ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ, ସେତେବେଳେ ଧାରକ କମ୍ପାନୀ ଦ୍ଵାରା ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିବା

ଏବଂ ରଣଦାତାଙ୍କ ସଂଘ ଦ୍ୱାରା କ୍ରୟ କରାଯାଇଥିବା ବିବାଦୀୟ ଜମି ଧାରକ କମ୍ପାନୀ ସପକ୍ଷରେ ମୁକ୍ତ ହେବ । ଯଦି ଏପରି ଜମା କରାଯାଇନଥାଏ, ତେବେ ରଣଦାତା କମ୍ପାନୀ ସପକ୍ଷରେ ବିକ୍ରୟ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ ।

5. ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 2863-65/1993ରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଏହାର ମୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଜମି ଏକର ପିଛା ପାଞ୍ଚ ଲକ୍ଷରୁ କମ୍ ମୂଲ୍ୟରେ ବିକ୍ରି କରାଯିବ ନାହିଁ । ଏହିପରି ଆଦାୟ ହୋଇଥିବା ପରିମାଣକୁ ସହାୟକ କମ୍ପାନୀର ରଣଦାତାଙ୍କ ସାଧାରଣ ସଭା ମଧ୍ୟରେ ବଣ୍ଟନ ପାଇଁ ଧାରକ କମ୍ପାନୀ ଦ୍ୱାରା ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନକଙ୍କ ନିକଟରେ ଜମା କରାଯିବ ।

6.1. ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନକ ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ପଦକ୍ଷେପ ନେବେ ଯେ ଧାରକ କମ୍ପାନୀ ଏହାର ଦାୟିତ୍ୱ ପୂରଣ କରେ ଏବଂ 31 ଅଗଷ୍ଟ, 1993 ରୁ ଏକ ବର୍ଷର ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବଳକା ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରେ ।

6.2. ଯଦି ସମସ୍ତ ଗ୍ରାହକଙ୍କ ବକେୟା ପରିଶୋଧ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ କୌଣସି ଅବୈତନିକ ସଦସ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 1983ରେ ପାରିତ ଆଦେଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିକଟରେ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇପାରିବେ, ଯେଉଁଥିରେ ସ୍ଥିତି ରଖିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଧାରକ କମ୍ପାନୀର ସମ୍ପତ୍ତିରୁ ଅର୍ଥ ପ୍ରାପ୍ତି ପାଇଁ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବେ । ଯଦି ଏପରି ଏକ ଆବେଦନ କରାଯାଏ, ତେବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଶୁଣିବା ପରେ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଏହାର ଶୀଘ୍ର ସମାଧାନ କରାଯିବ ।

ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 2863-65/1993 ।

M.F.A. ସଂଖ୍ୟା 518/1981 ରେ C.M.P. ସଂଖ୍ୟା 2170/90, 596/91, 597/91ରେ କେରଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 21.2.91 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ସହିତ

ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 2866/1993 ।

ପିଟିସନର/ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କେ. କେ. ବେଣୁଗୋପାଳ, ଜି. ରାମାସ୍ୱାମୀ, ଏମ୍. ଏନ୍. କ୍ରିଷ୍ଣାମଣି, କେ. ପି. ଦଣ୍ଡପାଣି ଇ. ଏମ୍. ଏସ୍. ଅନାମ, ପି. ଏନ୍. ପୁରୀ, ଏ. ଟି. ଏମ୍. ସମ୍ପତ, ପ୍ରବୀର ଚୌଧୁରୀ ।

ମେସର୍ସ ଏ. ମାରି ପୁଥାମଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଶାନ୍ତି ଭୂଷଣ, ଜୋଶଫ୍ ଭେଲ୍ଲାପଲ୍ଲୀ, ଆର. କେ. ଜୈନ, ଏ. ମାରିୟାରପୁଥମ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଶ୍ରୀମତୀ ଅରୁଣା ମାଥୁର ଏବଂ କମ୍ପାନୀ ପକ୍ଷରୁ ଶ୍ରୀମତୀ ଅରୁଣା ମାଥୁର ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଆର. ଏମ୍. ସାହାୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କର ଏକ ସହାୟକ କମ୍ପାନୀ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ଏକ ଚିଟକୁ ଚାନ୍ଦାଦାନ କରିଥିବା ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କର ସ୍ୱାର୍ଥକୁ ଆମେ କେତେଦୂର ସୁରକ୍ଷା ଦେଇପାରିବା, ଯେତେବେଳେ କି ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଛି ଯେ ସେମାନେ କେବଳ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରି ସଞ୍ଚୟ କରିଥିବା ଅର୍ଥରୁ ନୁହେଁ ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କ ଅଳଙ୍କାର ଓ ଗହଣାକୁ ବନ୍ଧକ ରଖି ଏବଂ ବିକ୍ରୟ କରି ଭବିଷ୍ୟତରେ ଏକ ଏକକ ରାଶି ପାଇବାକୁ ଆଶା ରଖୁଛନ୍ତି, ଯାହା ପରିବାରରେ ବିବାହର ଖର୍ଚ୍ଚ କିମ୍ବା ପରିବାର ସଦସ୍ୟଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟଗତ ବିପଦ ଏବଂ ଏହିପରି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଖର୍ଚ୍ଚକୁ ପୂରଣ କରିବ ।

ପ୍ରାୟ 15 ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ସହାୟକ କମ୍ପାନୀ ସମାପନ ହେବା ସମୟରେ, ଚିଟ୍ ସଦସ୍ୟତା ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରାୟ ଦଶ କୋଟି ଟଙ୍କା ଏହାର ଧାରକ କମ୍ପାନୀ (ଆବେଦନକାରୀ) କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା, ଯାହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ଅକ୍ଷମତା ହୋଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପୁରସ୍କାର ରାଶି ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହୋଇଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ କିଛି ଗ୍ରାହକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସହାୟକ କମ୍ପାନୀକୁ ସମାପନ କରିବାରେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ, ଆବେଦନକାରୀ ଧାରକ କମ୍ପାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ହାଜର ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହାର ସହାୟକ କମ୍ପାନୀକୁ ପୁନଃ ଉଦ୍ଧାନ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ସୁଯୋଗ ଦେବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ । ଏହି ଅନୁରୋଧ ସୁଦର୍ଶନ ଚିଟ୍ସ୍ (ଇଣ୍ଡିଆ) ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ଜି. ଏସ୍. ପିଲାଲ ଆଇ. ଏଲ୍. ଆର୍. 1983 ଖଣ୍ଡ 1 କେରଳ p. 700ର ମାମଲାରେ କେରଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇଥିଲା । ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ କମ୍ପାନୀ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 391 ଅଧୀନରେ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ଏବଂ

ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଯୋଜନାକୁ ଅନୁମୋଦନ କରିଥିଲେ । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଏହା ସମାପନ ଆଦେଶ ସ୍ଥଗିତ ରଖିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛି ଏହି ସର୍ତ୍ତରେ ଯେ ଧାରକ କମ୍ପାନୀ ସହାୟକ କମ୍ପାନୀର ଦାୟିତ୍ୱକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ନିର୍ଭରତା ବନ୍ଧପତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବ, ଯାହା ଏହାର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ଥିବା 10.40 କୋଟି ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଧାରକ କମ୍ପାନୀକୁ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ସେହି ପରିମାଣ ପରିଶୋଧ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛି । ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପୂର୍ବ ଅନୁମତି ବିନା ଧାରକ କମ୍ପାନୀ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ସମ୍ପତ୍ତିର ହସ୍ତାନ୍ତର ଉପରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଲଗାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ-କମ୍ପାନୀର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ପରିଚାଳନା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା । ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ମଣ୍ଡଳୀ ବ୍ୟତୀତ କମ୍ପାନୀର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଉପରେ ନଜର ରଖିବା ଏବଂ ତଦାରଖ କରିବା ପାଇଁ ଜଣେ ଅତିରିକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରାଯାଇଥିଲା । ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀ-କମ୍ପାନୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ପରିଚାଳିତ ହେଉଛି କିନ୍ତୁ ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷାଦାତାଙ୍କ ଏକ ଅଂଶ ଭାବରେ ଦେୟ ଦିଆଯାଇନାହିଁ, ଦଶ କୋଟି ଟଙ୍କା ଏବଂ ତତ୍ତୋଧିକ ସମସ୍ତ ପରିମାଣ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସହାୟକ କମ୍ପାନୀକୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନାହିଁ । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ପ୍ରାୟ ଏକ ଲକ୍ଷ ଗ୍ରାହକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ, କେବଳ ଅତିରିକ୍ତ ହଜାର ଏବଂ ତତ୍ତୋଧିକ ଅନ୍ୟ ଗ୍ରାହକଙ୍କୁ ଦରମା ମିଳୁନାହିଁ । କିନ୍ତୁ, ଏହା ଆଦୌ ସନ୍ତୋଷଜନକ ନୁହେଁ । ଦୁଃଖର ବିଷୟ ହେଉଛି ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସ୍ଥଗିତ କରି ସମାପନ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିବା ତାରିଖରୁ ଦଶ ବର୍ଷ ପରେ ମଧ୍ୟ ଏକ ତୃତୀୟାଂଶରୁ ଅଧିକ ଗ୍ରାହକ ଅଦେୟ ଅଛନ୍ତି । ଗତ 15 ବର୍ଷ ଧରି 10 କୋଟି ଏବଂ ତତ୍ତୋଧିକ ଟଙ୍କା ଲାଭ ପାଉଥିବା ଧାରକ କମ୍ପାନୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦୁଇ କୋଟି ଏବଂ ତତ୍ତୋଧିକ ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ, ଯାହା ଯେକୌଣସି ମାନକ ଦ୍ୱାରା ଆଜିର ପଚାଶ କୋଟି ଟଙ୍କା ସହିତ ସମାନ, ଆମେ କହିବା ଉଚିତ, ଏହା ଧାରକ କମ୍ପାନୀ ପାଇଁ ଏକ ଖରାପ ସାହୁକା, ଏହା ଦାବି କରିବା ଯେ ଏହାର ଦାୟିତ୍ୱ ନିର୍ବାହ କରିବାକୁ ସମସ୍ତ ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଇଛି ।

ସଂକ୍ଷିପ୍ତରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବା ପରେ, ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ କିପରି ଆଗକୁ ବଢ଼ିଛି, ଆମେ ଏହି ବିବାଦକୁ ଧ୍ୟାନ ଦେବୁ ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ଧାରକ କମ୍ପାନୀ ଦ୍ୱାରା ରକ୍ଷାଦାତାମାନଙ୍କୁ ପରିଶୋଧ କରିବା ପାଇଁ 20.79 ଏକର ଜମି ବିକ୍ରୟ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦିଆଯାଇଛି । ତାହା ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି, ଗୋଟିଏ ପରିସ୍ଥିତି ଯାହା ଅଣାଯାଇଛି ତାହା ହେଉଛି, ଅନେକ ଗ୍ରାହକଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାର ସଫଳ ପ୍ରୟାସ, ଯେଉଁମାନେ ନିଜକୁ ଏକ ରକ୍ଷାଦାତା ସଂଘ ଏବଂ ବିବାଦୀୟ ଜମି ସଂଲଗ୍ନ ଏକ କାରଖାନାର ମାଲିକ ଭାବରେ ଗଠନ କରିଥିଲେ, ଯାହା ଏହି ମକଦ୍ଦମାରେ ଏକାଧିକ ଥର ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ପହଞ୍ଚିଛି । ଏହା ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟଜନକ ଯେ ଏକ କମ୍ପାନୀ ଯାହା ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ଭାବରେ ପାଞ୍ଚ

ବର୍ଷର ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ଦଶ କୋଟି ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ କହି ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ଅନୁଦାନ ପ୍ରଦାନ କରି ସଫଳତାର ସହ ପରିଶୋଧକୁ ଏଡ଼ାଇ ଦେଇଛି । 1987 ରେ ପ୍ରସ୍ତାବ ତାରିଖ ଠାରୁ ଛଅ ବର୍ଷ ବିତିଗଲାଣି କିନ୍ତୁ ଧାନ ଦେବା ଯୋଗ୍ୟ ଯେ କୌଣସି ରାଶି ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ପରି ମନେହୁଏ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ଆବେଦନରେ ଆବେଦନକାରୀ ରାମସ୍ୱାମୀ ଉଦୟାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରସ୍ତାବ, ରଣଦାତା ସଂଘ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରତି-ପ୍ରସ୍ତାବ, ସଂଘ ଦ୍ୱାରା ଦେୟରେ ବିଳମ୍ବ, ସଂଘ ଦ୍ୱାରା ଦେୟ ପାଇଁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ସମୟ ବୃଦ୍ଧି, ଧାରକ କମ୍ପାନୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତାବ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବା, ଯେହେତୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିସ୍ତୃତ ଯାଞ୍ଚ ପରେ ବିବାଦୀୟ ଜମି କ୍ରୟ ପାଇଁ ରଣଦାତା ସଂଘ ର ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଉଦୟାରଙ୍କ ଦାବି କରିବା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ । କିମ୍ବା ଆମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପକ୍ଷଙ୍କ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀ ଦାଖଲ ସହିତ କାରବାର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ବିବେଚନା କରୁନାହିଁ, ଯଦିଓ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ଶୁଣିଛୁ, କାରଣ ଆମର ମତ ଅନୁଯାୟୀ ବାଉନ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଏବଂ ତତ୍ତୋଧିକ ମୋଟ ପରିମାଣ ଯାହା ପାଇଁ ଜମି ବିକ୍ରି କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ତାହା ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ଗୋଷ୍ଠୀର ଯତ୍ନଶୀଳ ଉପଶମ କରିବା ପାଇଁ କୃତ୍ରିମ ଯଥେଷ୍ଟ ହୋଇପାରେ, ଯାହାଙ୍କ ଲାଭ ପାଇଁ ସମଗ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିଲା ।

ଯେହେତୁ ଆମେ ଏହି ବିଷୟକୁ ବୁଝିଛୁ, ଏହି ଅଭିଯୋଗରେ କିଛି ସତ୍ୟତା ଥାଇପାରେ ଯେ ନିହିତ ସ୍ୱାର୍ଥ ଥିବା ଭୁସମ୍ପତ୍ତି ବ୍ୟବସାୟୀମାନେ ଯେଉଁମାନେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରକୃତରେ ରଣଦାତା ସଂଘ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ପରିମାଣ ଭୁସମ୍ପତ୍ତି ବ୍ୟବସାୟୀମାନଙ୍କର ଅଟେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ହୋଇପାରେ ଯେ ସଂଘର ମୋଟ ସଦସ୍ୟତା ଅବୈତନିକ ଗ୍ରାହକଙ୍କ 5 ପ୍ରତିଶତ ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ ।

ଉଚ୍ଚ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏବଂ କ'ଣ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ସେ ବିଷୟରେ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବୋର୍ଡର ସର୍ବସମ୍ମତକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ, ଆମେ ଦୁଇଟି ଆବେଦନର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଉଛୁ, ଗୋଟିଏ ଜମି ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଧାରକ କମ୍ପାନୀ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ଉଦୟାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିମ୍ନଲିଖିତ ନିବନ୍ଧନ ଏବଂ ସର୍ତ୍ତରେ ତାଙ୍କର ନିଲାମ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ କରାଯାଇଛି ।

(1) ଧାରକ କମ୍ପାନୀ, ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସରକାରୀ ଗ୍ରହଣକାରୀ ବା ନିୟୁତ୍ରିଗ୍ରାହୀଙ୍କ ନିକଟରେ ସେହି ଜମା ରାଶି ସହିତ ସମାନ ପରିମାଣର ଅର୍ଥରାଶି ଜମା ରଖିବ, ଯାହା ଉପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରଣଦାତା ସଂଘଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବାକୁ ଥିବା ବିକ୍ରୟ ଦଲିଲ

ସହିତ 25 ପ୍ରତିଶତ ସୁଧ ସହିତ ଜମା ରାଶି ହିସାବ କରି ଜମା ରାଶି ଉପରେ ରୋଜଗାର କରିଥିବା ସୁଧକୁ କାଟି ଆଜିଠାରୁ ତିନି ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଜମା ରାଶି ତାରିଖ ଠାରୁ 31 ଜୁଲାଇ, 1993 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜମା ରାଶି ଉପରେ ହିସାବ କରିବେ ।

(2) ଜମିର ବିକ୍ରୟ ମୂଲ୍ୟର ଯେଉଁ ପରିମାଣ ପୂର୍ବରୁ ରଣଦାତା ସଂଘ ଦ୍ୱାରା ଜମା କରାଯାଇସାରିଛି ଏବଂ ଯଦି କୌଣସି ସୁଧ ଉପାର୍ଜନ କରାଯାଇଥିବ ତା' ସହିତ ଉପରୋକ୍ତ ନିବନ୍ଧନ ଓ ସର୍ତ୍ତ (1) ଅନୁଯାୟୀ ଧାରକ କମ୍ପାନୀ ଦ୍ୱାରା ଜମା କରାଯିବାକୁ ଥିବା ଅର୍ଥରାଶିରୁ ରଣଦାତା ସଂଘ ଦ୍ୱାରା ଜମା କରାଯାଇଥିବା ରାଶି ସହିତ ଜମା ତାରିଖ ଠାରୁ ଜୁଲାଇ 31, 1993 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ 25 ପ୍ରତିଶତ ସୁଧ ସହିତ ସମାନ ପରିମାଣର ଅର୍ଥରାଶି ବିବାଦୀୟ ଜମି ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ଦାବିକୁ ଛାଡ଼ କରିବା ବଦଳରେ ରଣଦାତା ସଂଘକୁ ଫେରସ୍ତ କରାଯିବ । ବଳକା ରାଶି ସହାୟକ କମ୍ପାନୀର ରଣଦାତାମାନଙ୍କ ସାଧାରଣ ସଭାର ଲାଭ ହୋଇ ରହିବ ।

(3) କେବଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ଦାବି ଆବେଦନର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ତାରିଖରେ ରଣଦାତା ସଂଘର ସଦସ୍ୟ ଥିବା ଗ୍ରାହକଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବକେୟା (ରାଶି) ଧାରକ କମ୍ପାନୀ ନିଷ୍ପତ୍ତି ତାରିଖରୁ 31 ଜୁଲାଇ, 1993 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ 12 ପ୍ରତିଶତ ସୁଧ ସହିତ, ସମାନ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ତିନି ମାସ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଦାନ କରିବ । ଏହି ରାଶି ମଧ୍ୟ ସେହି ରଣଦାତା-ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସହାୟକ କମ୍ପାନୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କର ଦାବି ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ତୁରନ୍ତ ଦେୟ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଗ୍ରହଣକାରୀଙ୍କ ପାଖରେ ଜମା କରାଯିବ ।

(4) ଯଦି ଧାରକ କମ୍ପାନୀ ଦ୍ୱାରା ଜମା କରାଯିବା ପାଇଁ ଉପରୋକ୍ତ ନିବନ୍ଧନ ଓ ସର୍ତ୍ତ ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ୱୀକାର ହୁଏ, ଯାହା ପାଇଁ କୌଣସି ସମୟ ବୃଦ୍ଧି କରାଯିବ ନାହିଁ, ତେବେ ଧାରକ କମ୍ପାନୀ ଦ୍ୱାରା ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଏବଂ ରଣଦାତାଙ୍କ ସଂଘ ଦ୍ୱାରା କ୍ରୟ କରାଯାଇଥିବା ବିବାଦୀୟ ଜମି ଏହାର (ଧାରକ କମ୍ପାନୀ) ସପକ୍ଷରେ ମୁକ୍ତ ହେବ । ଯଦି ଏପରି ଜମା କରାଯାଇନଥାଏ, ତେବେ ରଣଦାତା କମ୍ପାନୀ ସପକ୍ଷରେ ବିକ୍ରୟ ନିଷ୍ପତ୍ତ ହେବ ।

(5) ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 6614/1991ରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ଜମିଟି ତାଙ୍କ କାରଖାନା ନିକଟରେ ଥିବାରୁ ସେ ପ୍ରତି ଏକର ପାଇଁ ପାଞ୍ଚ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ମଧ୍ୟ ରାଜି ଥିଲେ । ତେଣୁ, ମୁକ୍ତ ହେବା ପରେ ଯଦି ଜମି ବିକ୍ରି ହୁଏ, ତେବେ ଏହାକୁ ଯେତେବେଳେ ବି ସୁଯୋଗ ଆସିବ, ଏକର ପିଛା ପାଞ୍ଚ ଲକ୍ଷରୁ କମ୍ ମୂଲ୍ୟରେ ବିକ୍ରି କରାଯିବ ନାହିଁ । ସହାୟକ କମ୍ପାନୀର ରଣଦାତାମାନଙ୍କୁ ଦେୟ ଦେବାର ଦାୟିତ୍ଵ ନିର୍ବାହ କରିବା ପାଇଁ ସହାୟକ କମ୍ପାନୀର ରଣଦାତାଙ୍କ ସାଧାରଣ ସଭା ମଧ୍ୟରେ ବଣ୍ଟନ ପାଇଁ ଧାରକ କମ୍ପାନୀ ଦ୍ଵାରା ଏପରି ଆଦାୟ ହୋଇଥିବା ପରିମାଣକୁ ତତ୍ଵାବଧାୟକଙ୍କ ପାଖରେ ମଧ୍ୟ ଜମା କରାଯିବ ।

(6) (a) ଗ୍ରହଣକାରୀ ଏହା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ପଦକ୍ଷେପ ନେବେ ଯେ ଧାରକ କମ୍ପାନୀ ଏହାର ଦାୟିତ୍ଵ ପୂରଣ କରେ ଏବଂ 31 ଅଗଷ୍ଟ, 1993 ରୁ ଏକ ବର୍ଷର ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବଳକା ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରେ ।

(b) ସମସ୍ତ ଗ୍ରାହକଙ୍କ ବକେୟା ପରିଶୋଧ କରିବାରେ ବିଫଳ ହେଲେ, ଯେକୌଣସି ଅଣଦେୟ ଗ୍ରାହକ କାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଥଗିତ ରଖିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ 1983 ମସିହାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଦେଶକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରସ୍ଥ ହେବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଘୁକ୍ତ ରହିବ ।

(c) ଖଣ୍ଡ (b) ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଉପରୋକ୍ତ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ, ଧାରକ କମ୍ପାନୀର ସମ୍ପତ୍ତିରୁ ଅର୍ଥ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ପଦକ୍ଷେପ ନେବା ପାଇଁ, ଅଣଦେୟ ଗ୍ରାହକମାନେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦ୍ଵାରସ୍ଥ ହେବା ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ଘୁକ୍ତ ରହିବେ । ଯଦି ଏପରି ଏକ ଆବେଦନ କରାଯାଏ, ତେବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଶୁଣିବା ପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଏହାର ଶୀଘ୍ର ସମାଧାନ କରିବେ ।

ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଉଭୟ ଆବେଦନ ଉପରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଏ । ପକ୍ଷମାନେ ନିଜର ଖର୍ଚ୍ଚ ନିଜେ ବହନ କରିବେ ।

ଆର୍.ପି.

ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ତୀକରଣ

“ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମା ରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।”

ଭାଷାନ୍ତର :

ସୁମିତ୍ରା ସାହୁ ,ଅନୁବାଦିକା,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।